

## Od Redakcji

Prezentowany Państwu, ostatni w tym roku numer naszego kwartalnika jest szczególny, ponieważ w całości poświęcamy go artystom i sztuce Wrocławia, obecnym w tym mieście od r. 1945 aż do dziś. Chcąc osiągnąć jak najwyższy poziom tekstów, zwróciliśmy się bezpośrednio do najlepszych znawców tego zagadnienia, „rozpisując” je na różne dziedziny artystyczne i odmienne postawy metodologiczne. Jak się okazało, nasi autorzy potrafili znakomicie spełnić postawione przed nimi niełatwe zadanie, wypowiadając się o sztuce Wrocławia w sposób kompetentny i swobodny zarazem.

Polecam w związku z tym lekturę kolejnych artykułów, tym bardziej że tytułowa sztuka jawi się w nich jako odpowiedź na szereg problemów natury teoretycznej – jak klasyczne pytanie: „Czy linię można narysować?” (Jerzy Olek); i tych bardziej osadzonych w historii – jak np. specyfika wrocławskiego eksperymentu w sztuce w latach 1945–2021 (Zbigniew Makarewicz). Odmienności postaw badawczych towarzyszą różne sfery sztuki współczesnej, takie jak *street art* i szerzej – *urban art* (Manfred Bator) – oraz strukturalizm, uchodzący słusznie już w latach 70. XX w. za wizytówkę artystycznego Wrocławia (Andrzej Kostołowski). Pragnąc objąć w miarę szerokie spektrum wrocławskich dokonań artystycznych w minionych latach, dołączyliśmy do prezentowanych tekstów prace poświęcone fotografii artystycznej (Andrzej Saj), rzeźbie (Cezary Wąs) i grafice (Dorota Miłkowska). Nie mogło oczywiście zabraknąć tekstów o architekturze (Michał Duda) oraz o sztuce designu, przejawiającej się w projektach i realizacjach pracowników Wydziału Architektury Wnętrz Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych (Tomasz Mikołajczak). Zaczęliśmy od konceptualnego opisywania linii, a ostatni esej poświęcony został malarskim dociekaniami nad przestrzenią, która dla wrocławskiej artystki – Urszuli Wilk, jak to określa Marek Śnieciński, jest problemem zarówno malarskim, jak i jedną z podstawowych kwestii egzystencjalnych.

Gorąco zachęcam zatem Państwa do lektury tego szczególnego, w całości polsko-angielskiego numeru, do którego publikacji w tej formie wydatnie przyczyniła się pomoc finansowa Wydziału Kultury Urzędu Miasta Wrocławia. Z kolei Doktor Sylwii Świśtockiej-Karwot, naszej redaktorce tematycznej, składam głęboki ukłon za merytoryczne uwagi i pracę u podstaw, pełen nadziei, że dzięki naszym wspólnym staraniom Wrocław będzie kojarzony szerzej nie tylko z Krasnalami, ale też ze sztuką wysoką, której nigdy dosyć na tym niezbyt wysokim i, niestety, obniżającym ostatnio loty, otaczającym nas świecie.

W imieniu redakcji  
prof. dr hab. Waldemar Okoń

## Editorial

The last issue of our quarterly this year, is a special one, as it is entirely dedicated to the artists and art of Wrocław, present in this city since 1945 until nowadays. Wishing to achieve the highest possible quality of texts, we invited leading experts on this subject which was divided into various artistic disciplines and methodological approaches. Our authors have, indeed, succeeded in fulfilling this difficult task to write about Wrocław's art in a competent yet relaxed manner.

I therefore recommend reading the following articles, all the more so because the title art appears in them as an answer to a number of concerns of a theoretical nature – the classic question “Can a line be drawn?” (Jerzy Olek); and more historically grounded ones – as what the specificity of Wrocław experiments in art looked like in the years 1945–2021 (Zbigniew Makarewicz). The diversity of research attitudes is matched by different spheres of contemporary art, such as street art or, more broadly, urban art (Manfred Bator) and Structuralism, which was rightly regarded as a hallmark of Wrocław's art as early as the 1970s (Andrzej Kostołowski). In an attempt to cover a fairly broad spectrum of Wrocław's artistic output in recent years, we have included texts on fine-art photography (Andrzej Saj), sculpture (Cezary Wąs) and printmaking (Dorota Miłkowska). We could not, of course, lack articles on architecture (Michał Duda) and on the art of design present in the projects and creations of the employees of the Faculty of Interior Architecture of the State Higher School of Fine Arts (Tomasz Mikołajczak). We started with a conceptual description of a line, and the last essay is dedicated to painting inquiries into space, which for Urszula Wilk, a Wrocław-based artist, is, as Marek Śnieciński puts it, both a painting issue and one of the basic existential questions.

I hereby encourage You to read this special issue, published in its entirety in the Polish-English version, which has been made possible owing to the financial support we have received from the Department of Culture of the Wrocław City Office. I would like to thank also Dr. Sylwia Świśocka-Karwot, our thematic editor, for her substantive comments and “work from the foundations”, full of hope that through our joint efforts Wrocław will be more widely associated not only with the Dwarfs' statues, but also with high art, which can never be enough in this not very elevated and, unfortunately, recently lowering its level, world around us

On behalf of the Editorial Board  
Prof. Dr. habil. Waldemar Okoń